

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.967 van 13 april 2009
in de zaak X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 11 april 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 10 april 2009 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 april 2009.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 april 2009 om 15.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MERRIE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, is in het bezit van een arbeidskaart B, geldig van 23 maart 2009 tot en met 22 maart 2010.

Naar aanleiding van een politiecontrole op 10 april 2009 wordt verzoeker te Antwerpen aangetroffen. Hij is op dat moment niet in het bezit van een identiteitsdocument. Op 10 april

2008 wordt hem bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing.

“REDENEN VAN DE BESLISSING:

artikel 7, eerste lid, 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument

artikel 7, eerste lid, 3: wordt door de minister van migratie en asielbeleid of W.J. – Attaché geacht de openbare orde – Betrokkene kan in aanmerking komen om vervolgd te worden voor openbare dronkenschap. – AN.92.LB.045914/2009 – Politie Antwerpen + artikel 43 van de wet van 15 december 1980

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden (...) om de volgende reden:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor openbare dronkenschap bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

(...)”

2. Over de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Ingevolge artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is een beslissing tot vrijheidsberoving enkel aanvechtbaar bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

3.2. De uiterst dringende noodzakelijkheid

De bestreden beslissing werd ter kennis gebracht aan verzoeker op 10 april 2009. Verzoeker heeft op 11 april 2009 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend. Hij wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats met het oog op repatriëring. In het verzoekschrift geeft verzoeker een uiteenzetting waarom hij meent dat een gewone schorsing te laat zou komen, hij wijst hierbij op de omstandigheid dat hij ieder moment kan worden gerepatriëerd. Verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota. Er kan worden aangenomen dat verzoeker alert en diligent heeft gereageerd en op voldoende wijze aantoonde dat een gewone schorsing te laat zou komen. De uiterst dringende noodzakelijkheid is aangetoond.

3.3. Ernstige middelen

3.3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan: zijn naam en geboortedatum worden niet op correcte wijze weergegeven in de bestreden beslissing. Er is sprake van een BEDLALK Pavel, geboren op 7 oktober 1977 terwijl verzoeker BEDNAREK Pawel is, geboren op 7 oktober 1973. In een tweede middel

voert verzoeker aan dat de motivering van de bestreden beslissing steunt op foutieve gronden. Hij zet uiteen dat hij wel degelijk in het bezit is van een geldig identiteitsdocument, dat zich bevindt op zijn wettelijke woonplaats in België. Hij zet uiteen dat hij bij zijn arrestatie door de politie werd meegenomen naar zijn wettelijke verblijfplaats, maar dat hij geboeid was en niet in de mogelijkheid was het betrokken document te overhandigen. Hij voert aan dat hij in het bezit is van een geldige arbeidskaart en dat deze arbeidskaart enkel kan worden verkregen nadat de identiteit van de verkrijger vaststaat.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Uit de stukken van het administratief dossier (PV nummer AN.55.LB.045907/2009-GF) blijkt dat verzoeker op het moment van zijn aanhouding niet in het bezit was van een identiteitsdocument. Hij wordt geïdentificeerd "naar verklaring" als BEDLALK Pavel. In hetzelfde PV is er bij "identiteit vreemdeling", eveneens vastgesteld aan de hand van eigen verklaring, sprake van BEDNAREK Pavel en BENDAREK Pavel. Verwerende partij beschikte dus over de juiste identiteit van verzoeker op basis van dit proces-verbaal (BEDNAREK Pavel).

Aangezien er in de bestreden beslissing sprake is van dit proces-verbaal, kan worden aangenomen dat het proces-verbaal dateert van voor het nemen van de bestreden beslissing, alleszins dat de bestreden beslissing steunt op de vaststellingen gedaan in dit PV.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij aankomst in het gesloten centrum in het bezit was van zijn arbeidskaart, hij was die onder politiebegeleiding gaan halen in zijn woning. Dit wordt niet betwist door verwerende partij. Deze arbeidskaart maakt melding van verzoekers correcte identiteit, BEDNAREK Pawel.

In de stukken van het administratief dossier bevindt zich een kopie van het Pools paspoort van verzoeker en al de stukken aangaande het verkrijgen van zijn arbeidskaart.

Nu de bestreden beslissing, ondanks mededeling van de correcte identiteit van verzoeker (dit blijkt uit het PV nummer AN.55.LB.045907/2009-GF, pagina 2) geen melding maakt van de correcte identiteit van verzoeker, en nu uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker beschikt over een arbeidskaart en een Pools identiteitsdocument dat reeds werd voorgelegd aan verwerende partij, getuigt het op het eerste gezicht niet van zorgvuldigheid om aan verzoeker een beslissing ter kennis te brengen die zijn naam niet vermeldt en die melding maakt van de omstandigheid dat de in de beslissing vermelde persoon niet beschikt over identiteitsdocumenten. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden aangenomen.

Het eerste en het tweede middel samengenomen, zijn in de aangegeven mate ernstig.

3.3.2. In een derde middel voert verzoeker aan dat de motivering op het vlak van schending van de openbare orde niet kan volstaan als grond voor de bestreden beslissing, en dat er een schending is van het evenredigheidsbeginsel. Hij voert ondermeer het volgende aan:

"De regelgevende bepalingen in verband met het verblijf, daarbij inbegrepen de mogelijkheden tot verwijdering, van burgers van de Europese Unie en meerbepaald artikel 43 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de binnenkomst en het verblijf aan de burgers van de unie slechts geweigerd mag worden om redenen van openbare orde doch slechts binnen de volgende perken:

-de om redenen van openbare orde genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel,

-en het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamentele belang van de samenlevings vormen,

-motiveringen die verband houden met algemene, preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd,

Voor zover zou komen vast te staan dat verzoeker zich inderdaad heeft schuldig gemaakt aan openbare dronkenschap, hetgeen niet het geval is, staan deze feiten geenszins in verhouding met de genomen maatregelen van bevel om het grondgebied te verlaten, terugleiding naar de grens en opsluiting in een gesloten centrum voor illegalen. Het evenredigheidsbeginsel is duidelijk geschonden.

Bovendien is het feit dan eventuele openbare dronkenschap geen actuele, noch werkelijke over voldoende ernstige bedreiging van de fundamentele belangen van de samenleving.

De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is dienaangaand dan ook louter algemeen en ten preventieve titel en kan dan ook niet volstaan als grond voor de bestreden beslissing.”

Betreffende het motief van de schending van de openbare orde verwijst de bestreden beslissing naar artikel 7, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en tevens uitdrukkelijk naar artikel 43 van de Vreemdelingenwet. Artikel 43 van de Vreemdelingenwet bepaalt in zijn eerste lid, 2°:

“2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve maatregelen mogen niet worden aangevoerd.”

De formulering van dit artikel lijkt er prima facie op te wijzen dat het gedrag van de betrokkene dat verondersteld wordt de openbare orde te schaden, ernstige en zwaarwichtige feiten moet betreffen. Het loutere feit van openbare dronkenschap kan op het eerste gezicht bezwaarlijk als een schending van de openbare orde worden beschouwd zoals vermeld in dit artikel, dat uitdrukkelijk wordt aangehaald in de bestreden beslissing. Alleszins lijkt dit op het eerste gezicht niet in overeenstemming te zijn met het evenredigheidsbeginsel.

Het derde middel is ernstig.

3.4. Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoeker ondermeer aan dat hij de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst dient te hervatten, bij gebreke waarvan hij ongewettigd afwezig zal zijn. Als bijlage bij het verzoekschrift legt verzoeker zijn arbeidskaart voor. Nu vaststaat dat de bestreden beslissing geen melding maakt van de juiste identiteit van verzoeker en er geen rekening werd gehouden met de stukken van het administratief dossier op naam van verzoeker, kan worden aangenomen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengt.

3.5. Er is voldaan aan de door artikel 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde cumulatieve voorwaarden,

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 10 april 2009 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,   wnd. voorzitter,
    rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. HUYS,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. HUYS.

A. DE SMET.